

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SZEKCÍÓ

KÁRMÁN kontra MAGYARORSZÁG

(6444/02 és 26579/04 sz. (egyesített) kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2005. november 22.

Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.

A Kármán kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *elnök*
A.B. BAKA,
R. TÜRMEŒ,
K. JUNGWIERT,
M. UGREKHELIDZE,
A. MULARONI,
E. FURA-SANDSTRÖM, *bírák*,
és S. DOLLÉ a Szekció hivatalvezetője

2005. november 3-án zárt ülésen tartott tanácskozás után
az azon időpontban elfogadott alábbi határozatot hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja kettő, Magyarország ellen benyújtott kérelem (6444/02. és 26579/04. sz.), amelyeket az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Kármán Márta (a "kérelmező") 2001. december 18-án, illetve 2004. május 22-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Höltzl Lipót, az Igazságügyi Minisztérium helyettes államtitkára képviselte.

1. 2004. augusztus 18-án a Bíróság úgy határozott, hogy közli az eljárás elhúzódsásával kapcsolatos panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

2. A kérelmező 1942-ben született és Budapesten él.

3. 1993. június 25-én a Fővárosi és Pest Megyei Társadalombiztosítási Igazgatóság fizetési meghagyás kibocsátását kérte a kérelmező ellen társadalombiztosítási járulék elmaradt befizetése miatt.

6. 1993. július 30-án a kérelmező ellentmondással élt az Igazgatóságnál, amelyben vitatta a fizetési meghagyás jogosságát és egyúttal kártérítést követelt. Az Igazgatóság azonban csak 1995. március 21-én továbbította az ellentmondást a Pesti Központi Kerületi Bírósághoz.

7. 1996. április 25-én és november 27-én tárgyalásokra került sor. A november 27-i tárgyaláson a kérelmező nem jelent meg, s az eljárást szüneteltetni kellett. 1997. február 27-én a kérelmező az eljárás folytatását, 1997. április 28-án pedig kártérítési keresetének az illetékes bírósághoz történő áttételét kérte. A főeljárás folytatódott, 1998. január 27-én tárgyalásra került sor. 1999. április 15-én a bíróság elbocsátotta az alperest a perből, helyébe az APEH illetékes Járulékfizetési Igazgatósága lépett. 1999. szeptember 15-én a bíróság újabb tárgyalást tartott. 1999. december 7-én a Kerületi Bíróság elutasította a kérelmező keresetét, s helybenhagyta az Igazgatóság fizetési meghagyás iránti kérelmét.

8. Fellebbezés nyomán a Fővárosi Bíróság két tárgyalást tartott és könyvszakértői véleményt szerzett be. 2001. május 22-én a bíróság ítéletet hozott, amelyben csökkentette a kérelmező által befizetendő összeget. A határozatot 2001. június 20-án kézbesítették a kérelmező számára.

4. Közben a kártérítési perben a kérelmező keresetét 1997. augusztus 26-án a Fővárosi Bíróság illetékes tanácsához tették át. 1997. október 15-én a kérelmező kiterjesztette keresetét egy másik alperesre is. A felek észrevételeket terjesztettek elő, majd 1998. április 9-én és október 1-jén, továbbá 1999. március 4-én a bíróság tárgyalást tartott. Ezen időszak alatt a bíróság ismételten felhívta a kérelmezőt, hogy terjessze elő a keresetét alátámasztó bizonyítékokat. 1999. április 22-én a kérelmező igazolást terjesztett elő arról, hogy egészségügyi okokból nem tudott korábban eleget tenni a bíróság felhívásának. 1999. április 30-án a bíróság orvosszakértőt rendelt ki.

10. Az 1999. július 1-jén tartott tárgyaláson a kérelmező nem jelent meg. Azt követően, hogy a felek előterjesztették a szakvéleménnyel kapcsolatos észrevételeiket és a kérelmező előterjesztette módosított keresetét, 1999. november 2-án újabb tárgyalásra került sor. A kérelmező 1999. november 8-án és 2000. március 21-én ismét megváltoztatta – újabb alperesre terjesztette ki – keresetét. 2000. március 28-án és szeptember 19-én további tárgyalásokra került sor. 2000. november 30-án a fizetési meghagyással kapcsolatos eljárás lezárásáig a bíróság felfüggesztette az eljárást.

11. Az eljárás 2001. október 2-án folytatódott. Ezt követően a kérelmező egy negyedik alperesre is kiterjesztette keresetét. 2002. március 21-én a bíróság tárgyalást tartott és keresete pontosítására hívta fel a kérelmezőt. A kérelmező szeptember 10-én tett eleget a felhívásnak. Ezt követően egy ötödik alperesre terjesztette ki keresetét. 2002. október 3-án újabb

tárgyalásra került sor. 2003. február 3-án a Fővárosi Bíróság ítéletet hirdetett, amelyben részben helyt adott a kérelmező keresetének.

12. 2003. október 2-án a Fővárosi Ítéltábla helybenhagyta a határozatot és 2004. február 26-án a Legfelsőbb Bíróság elutasította a kérelmező felülvizsgálati kérelmét.

A JOG

I. A KÉRELMEK EGYESÍTÉSE

5. A Bíróság megjegyzi, hogy az ugyanazon kérelmező által előterjesztett két kérelem azonos panaszokkal kapcsolatos. Ezért célszerű egyesíteni és együttesen vizsgálni őket.

II. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

14. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett "ésszerű idő" követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

"Mindenkinek joga van arra, hogy...bíróság tisztességesen és ésszerű időn belül... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában..."

15. A Kormány vitatta a panaszt.

16. A figyelembe veendő időszak 1993. július 30-án kezdődött és 2004. február 26-án zárult le. Ilyen módon három bírósági szinten csaknem tíz évig és hét hónapig tartott.

A. Elfogadhatóság

17. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

18. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

19. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

20. Az előterjesztett anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra tekintettel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

III. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

21. Az Egyezmény 6., 8., 14. és 15. Cikke alapján a kérelmező az eljárás kimenetelét is panaszolta.

22. Amennyiben a kérelmező panasza úgy érthető, hogy az a bizonyítékok hazai bíróságok általi értékelését és az eljárás eredményét érinti, úgy a Bíróság megismétli, hogy az Egyezmény 19. Cikkének megfelelően feladata a Szerződő Államok által az Egyezménnyel kapcsolatban tett vállalások tiszteletben tartásának biztosítása. Különösen nem feladata a Bíróságnak, hogy a nemzeti hatóságok által állítólagosan elkövetett tény- és jogbeli tévedésekkel foglalkozzon, kivéve, ha e tévedések az Egyezményben védett jogokat és szabadságokat sérthetik. Továbbá, miközben az Egyezmény 6. Cikke biztosítja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, semmilyen szabályt nem állít fel a bizonyítékok elfogadása vagy értékelése tekintetében, ezért ezeket a kérdéseket elsősorban a nemzeti jognak és a nemzeti bíróságoknak kell szabályozniuk (ld. többek között *García Ruiz v. Spain* [GC], no. 30544/96, § 28, ECHR 1999-I).

23. A jelen ügyben nincs jele annak, hogy a bíróságok elfogultak lettek volna, vagy hogy az eljárás egyéb módon tisztességtelen lett volna. Továbbá, a kérelmező beadványai alapján nincs jele annak, hogy az Egyezmény általa hivatkozott további rendelkezéseit megsértették volna.

24. Ebből következően a panasznak ez a része nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikke 3. bekezdése szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. Cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

IV. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

25. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

26. A kérelmező 100 000 euró nem vagyoni kár megtérítését követelte.

27. A Kormány vitatta az igényt.

28. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedhetett. Méltányossági alapon 6 000 eurót ítél meg a kérelmező számára ilyen címen, figyelemmel arra a tényre, hogy a kérelmező is hozzájárult az eljárás elhúzódásához.

B. Költségek és kiadások

29. A kérelmező ilyen címen nem terjesztett elő igényt.

C. Késedelmi kamat

30. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális hitelkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Úgy *határoz*, hogy a kérelmeket egyesíti;
2. az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatónak, a kérelem többi részét pedig elfogadhatatlannak *nyilvánítja*;
3. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
4. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Kormánynak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 6 000 eurót (hatezer euró), továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a kifizetéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
5. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos többi igényét *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2005. november 22-én a Bíróság eljárási szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

S. DOLLÉ
hivatalvezető

J.P. COSTA
elnök